

Udskriftsdato: 15. juni 2026 (Gældende)

Udenrigsministeriets sagsbehandlingstid i sag om aktindsigt i Danida-rapport. Underretninger efter offentlighedslovens § 36, stk 2

Ministerium: Folketingets Ombudsmand

Journalnummer: Sag nr. 14/04264

Udenrigsministeriets sagsbehandlingstid i sag om aktindsigt i Danida-rapport. Underretninger efter offentlighedslovens § 36, stk 2

Brev til A

13-01-2015

Sag nr. 14/04264

Udenrigsministeriets sagsbehandlingstid i en sag om aktindsigt

Jeg har nu gennemgået sagen.

Efter min opfattelse er der sket en række meget beklagelige sagsbehandlingsfejl, herunder at ministeriet reelt først blev opmærksom på sagen efter mere end 6 måneder, at sagsbehandlingstiden derefter har været for lang, at du ikke i fornødent omfang er blevet underrettet, og at dine henvendelser ikke er blevet besvaret.

Min vurdering er uddybet nedenfor. Fra side 8 er der en sagsfremstilling.

Ombudsmandens udtalelse

1. Sagens genstand

Sagen drejer sig om Udenrigsministeriets sagsbehandlingstid i en sag, hvor du den 3. december 2013 bad om aktindsigt i den afsluttende rapport vedrørende et CDM-projekt i landet B. Efterfølgende har du den 31. januar, 13. maj og 28. august 2014 rykket ministeriet for svar.

Udenrigsministeriet besvarede din anmodning den 17. oktober 2014. I den mellemliggende periode havde du kun hørt fra ministeriet, da ministeriet den 21. maj 2014 – som svar på en rykker sendt med anbefalet brev – skrev til dig, at ministeriet arbejdede på sagen og ville vende tilbage snarest.

Min vurdering af sagen er først og fremmest foretaget på grundlag af den gældende offentlighedslov (lov nr. 606 af 12. juni 2013 om offentlighed i forvaltningen), som trådte i kraft den 1. januar 2014, jf. lovens § 42, stk. 1. På grund af tidspunktet for aktindsigtsanmodningens indgivelse er den tidligere offentlighedslov (lov nr. 572 af 19. december 1985) dog også indgået i min vurdering.

2. Retsgrundlag

Lov nr. 572 af 19. december 1985 om offentlighed i forvaltningen med senere ændringer

Den tidligere gældende offentlighedslov indeholdt i § 16, stk. 1 og 2, følgende bestemmelser:

”§ 16. Vedkommende myndighed afgør snarest, om en begæring kan imødekommes, og om den, der har fremsat begæringen, skal gøres bekendt med dokumenterne ved, at der gives adgang til gennemsyn på stedet, eller ved, at der udleveres en afskrift eller kopi.

Stk. 2. Er en begæring om aktindsigt ikke imødekommet eller afslået inden 10 dage efter, at den er modtaget af vedkommende myndighed, skal myndigheden underrette den begærende om grunden hertil samt om, hvornår en afgørelse kan forventes at foreligge.”

Før 1. januar 2014 var der således ikke præcise regler for, hvor lang tid en myndighed måtte bruge på at behandle en anmodning om aktindsigt. Dog var det forudsat, at det skulle ske med særlig hurtighed, idet afgørelse efter bestemmelsens ordlyd skulle træffes ”snarest”.

Myndighederne var efter § 16, stk. 2, i den tidligere gældende lov endvidere forpligtede til – hvis anmodningen ikke var besvaret inden 10 dage efter modtagelsen – at underrette den aktindsigtsanmodende om grunden hertil samt om, hvornår en afgørelse kunne forventes at foreligge.

Retstilstanden efter den tidligere offentlighedslov er bl.a. beskrevet i betænkning nr. 1510/2009 om offentlighedsloven, s. 798 ff.

Lov nr. 606 af 12. juni 2013 om offentlighed i forvaltningen

Den gældende offentlighedslovs § 36, stk. 2 – som med visse ændringer har videreført den tidligere lovs § 16, stk. 1 og 2 – har følgende ordlyd:

”§ 36.

...

Stk. 2. Vedkommende myndighed m.v. afgør snarest, om en anmodning om aktindsigt kan imødekommes. En anmodning om aktindsigt skal færdigbehandles inden 7 arbejdsdage efter modtagelsen, medmindre dette på grund af f.eks. sagens omfang eller kompleksitet undtagelsesvis ikke er muligt. Den, der har anmodet om aktindsigt, skal i givet fald underrettes om grunden til fristoverskridelsen og om, hvornår anmodningen kan forventes færdigbehandlet.”

Af forarbejderne til bestemmelsen fremgår bl.a. følgende (lovforslag nr. L 144 af 7. februar 2013):

”Bestemmelsen i *stk. 2*, der med visse ændringer viderefører den gældende lovs § 16, stk. 1 og 2, fastslår i *1. pkt.*, at anmodninger om aktindsigt skal afgøres *snarest*. (...)

...

Med anvendelsen af udtrykket ’snarest’ er det således tilsigtet, at en anmodning om aktindsigt skal behandles og afgøres så hurtigt som muligt. Udtrykket ’snarest’ indebærer for det første, at vedkommende myndighed m.v. skal tilstræbe, at anmodninger om aktindsigt i sager, der er klart identificerede, og som indeholder et begrænset antal dokumenter, som ikke kræver en nærmere gennemgang eller overvejelse, færdigbehandles i løbet af 1-2 arbejdsdage efter modtagelsen af aktindsigtsanmodningen.

...

Det følger af bestemmelsen i *2. pkt.*, at en anmodning om aktindsigt *som udgangspunkt* skal være færdigbehandlet *inden syv arbejdsdage* efter, at anmodningen er modtaget. Dette følger af, at det i bestemmelsen er forudsat, at det kun vil være ’undtagelsesvist’, at en anmodning ikke vil kunne færdigbehandles inden for den nævnte frist.

En udsættelse af færdigbehandlingen af en aktindsigtsanmodning udover sagsbehandlingsfristen på syv arbejdsdage kan efter bestemmelsen være begrundet i f.eks. sagens omfang eller kompleksitet. Bestemmelsen bygger imidlertid på en forudsætning om, at afgørelsen af spørgsmålet om aktindsigt *navnlig* vil kunne udskydes som følge af sagens omfang eller kompleksitet.

...

Såfremt en anmodning om aktindsigt (undtagelsesvist) ikke kan færdigbehandles inden syv arbejdsdage efter modtagelsen, følger det af 2. pkt., at den aktindsigtssøgende skal underrettes om grunden til fristoverskridelsen samt om, hvornår anmodningen kan forventes færdigbehandlet. Det er herved forudsat, at underretningen indeholder en konkret begrundelse for, hvorfor afgørelsen ikke kan træffes inden for fristen på syv arbejdsdage, samt en mere præcis oplysning om, hvornår der i givet fald kan forventes at foreligge en afgørelse.

Underretningen efter 2. pkt. skal afsendes inden udløbet af den 7. arbejdsdag efter modtagelsen af anmodningen om aktindsigt.

...”

Med § 36, stk. 2, er der således – som noget nyt – indført en egentlig frist for ekspedition af sager om aktindsigt. En udskydelse af den fastsatte 7-dages-frist vil efter forarbejderne navnlig kunne ske, hvis sagens omfang eller kompleksitet tilsiger det. I givet fald skal den aktindsigtssøgende inden udløbet af fristen orienteres om grunden hertil og om, hvornår sagen kan forventes færdigbehandlet.

I forarbejderne til bestemmelsen er der desuden opstillet mere specifikke målsætninger for sagsbehandlingstiden. Som det fremgår, er det bl.a. forudsat, at ukomplicerede aktindsigtssager skal tilstræbes færdigbehandlet i løbet af 1-2 arbejdsdage. De mest omfattende og komplicerede aktindsigtsanmodninger skal efter forarbejderne søges færdigbehandlet inden for 40 arbejdsdage efter modtagelsen.

For en nærmere beskrivelse af bestemmelsen i offentlighedslovens § 36, stk. 2, kan bl.a. henvises til Mohammad Ahsan, Offentlighedsloven med kommentarer (2014), s. 635 ff.

3. Udenrigsministeriets sagsbehandlingstid

Udenrigsministeriet har i sin supplerende udtalelse af 1. december 2014 oplyst, at ministeriet hverken har ønsket at trække sagen i langdrag eller på anden måde har forsøgt at tilbageholde informationer i sagen.

Dette lægger jeg til grund. Mine bemærkninger nedenfor skal ses i det lys.

3.1. Perioden fra den 3. december 2013 til modtagelsen af din anmodning af 13. maj 2014

Da Udenrigsministeriet ikke havde reageret på din aktindsigtsanmodning af 3. december 2013, sendte du ved e-mail af 31. januar 2014 anmodningen på ny.

Da også denne henvendelse forblev ubesvaret, sendte du den 13. maj 2014 din anmodning med anbefalet brev til ministeriet. Først herefter reagerede ministeriet på dine henvendelser, idet ministeriet i en e-mail af 21. maj 2014 bekræftede modtagelsen af din anmodning.

Udenrigsministeriet har efter en gennemgang af sagen konstateret, at der i forbindelse med dine henvendelser til ministeriet er begået en række sagsbehandlingsfejl i form af manglende besvarelse af dine henvendelser. Ministeriet har oplyst, at fejlene skyldes, at dine henvendelser fejlagtigt er blevet overset eller henlagt.

Jeg må på baggrund af de oplysninger, som jeg har modtaget fra ministeriet, lægge til grund, at ministeriet reelt først blev opmærksomt på din anmodning, da ministeriet modtog dit brev af 13. maj 2014.

Ministeriet har over for mig beklaget sagens forløb, herunder den lange sagsbehandlingstid og de manglende besvarelser af dine henvendelser.

Jeg mener, at det er meget beklageligt, at Udenrigsministeriet i perioden frem til modtagelsen af dit brev af 13. maj 2014 ikke var opmærksom på din aktindsigtsanmodning, og at sagen af den grund henlå helt uekspederet i mere end 6 måneder.

3.2. Perioden fra modtagelsen af dit brev af 13. maj 2014 til ministeriets fremsendelse af den endelige rapport den 16. oktober 2014

Udenrigsministeriet bekræftede som nævnt ved e-mail af 21. maj 2014 modtagelsen af dit brev af 13. maj 2014. Ministeriet meddelte dig samtidig, at ministeriet arbejdede på sagen og ville vende tilbage snarest.

Det fremgår af Udenrigsministeriets udtalelse, at ministeriet den 21. maj 2014 bad ambassaden i B's hovedstad om at sende den afsluttende rapport vedrørende det pågældende projekt til ministeriet. Det fremgår ikke, om ministeriet fastsatte en frist over for ambassaden.

Ambassaden i B's hovedstad oplyste den 30. juni 2014 Udenrigsministeriet om, at der ikke var udarbejdet en afsluttende rapport for det pågældende projekt.

Efterfølgende blev det aftalt med Klima-, Energi- og Bygningsministeriet – hvortil projektet i 2010 var blevet overdraget – at der skulle udarbejdes en "Project Completion Report". Denne rapport blev modtaget i Udenrigsministeriet den 16. oktober 2014 og sendt til dig dagen efter. Forud herfor havde du ved e-mail af 28. august 2014 på ny rykket ministeriet for svar på din aktindsigtsanmodning.

I lyset af at der den 13. maj 2014 allerede var gået mere end 6 måneder, fra du indgav din aktindsigtsanmodning, er det min opfattelse, at ministeriet burde have opprioriteret sagens behandling. Ministeriet burde således med det samme have rettet henvendelse til ambassaden i B's hovedstad og have fastsat en kort frist for besvarelsen af anmodningen.

Det er i den forbindelse min opfattelse, at sagsbehandlingstiden fra modtagelsen af dit brev af 13. maj 2014 til den 30. juni 2014 var for alt lang.

Jeg henviser til, at sagen – efter at have henligget uekspederet i mere end 6 måneder – som nævnt burde have været opprioriteret, og at det efter forarbejderne til offentlighedslovens § 36, stk. 2, skal tilstræbes, at ukomplicerede aktindsigtsanmodninger færdigbehandles i løbet af få dage.

Udenrigsministeriet burde efter min opfattelse uden store vanskeligheder meget hurtigt kunne have fundet ud af, at dette ene og klart identificerede dokument, som du ønskede indsigt i, ikke fandtes. Jeg mener på den baggrund, at det er meget beklageligt, at ministeriet var mere end halvanden måned om at konstatere, at rapporten ikke eksisterede.

På den baggrund mener jeg, at ministeriet i sin e-mail af 21. maj 2014 burde have beklaget, at ministeriet først da var blevet opmærksomt på din aktindsigtsanmodning, og at der derfor ikke var sket noget i sagen. Ministeriet burde herudover have oplyst, at ministeriet nu ville prioritere sagen, og have angivet en (kort) forventet tidshorisont for et svar.

Jeg henviser til offentlighedslovens § 36, stk. 2, og dens forarbejder, hvor det er forudsat, at underretningen skal indeholde en konkret begrundelse for, at afgørelsen ikke kan træffes inden for 7 arbejdsdage, og en mere præcis angivelse af, hvornår afgørelse kan forventes.

Da Udenrigsministeriet den 30. juni 2014 blev klar over, at det dokument, som du havde anmodet om aktindsigt i, ikke eksisterede, burde ministeriet straks have meddelt dig dette og afsluttet behandlingen af din aktindsigtsanmodning. Jeg mener, at det er meget beklageligt, at det ikke skete.

Ministeriet burde efter min opfattelse samtidig have spurgt dig, om du var interesseret i at modtage den ovennævnte Project Completion Report, når den forelå, og herved have startet en ny sag.

Jeg mener endvidere, at det er meget beklageligt, at ministeriet først reagerede på din rykker af 28. august 2014 med e-mailen af 17. oktober 2014. Dette har ministeriet da også selv beklaget over for dig.

4. Afsluttende bemærkninger

Der er efter min opfattelse sket en række meget beklagelige sagsbehandlingsfejl i din sag, herunder at ministeriet reelt først blev opmærksom på sagen efter mere end 6 måneder, at sagsbehandlingstiden derefter har været for lang, at du ikke i fornødent omfang er blevet underrettet, og at dine henvendelser ikke er blevet besvaret.

Jeg har gjort ministeriet bekendt med min opfattelse, men foretager mig ikke videre i sagen. Jeg har i den forbindelse også noteret mig Udenrigsministeriets oplysning om, at sagsgangene for behandling af aktindsigtssager er indskærpet over for ministeriets medarbejdere.

Med venlig hilsen

Jørgen Steen Sørensen

Kopi til:

Udenrigsministeriet

Sagsfremstilling 14/04264

Ved e-mail af 3. december 2013 anmodede du Udenrigsministeriet om at måtte læse ”den afsluttende rapport vedrørende projektet ’(...)’”.

Du oplyste i henvendelsen, at du havde en personlig interesse i at læse rapporten, da du havde været team leader for projektet i perioden december 2008 til maj 2010. Du oplyste endvidere, at projektet var afsluttet i januar 2011, og at du ønskede at erfare, med hvilke resultater projektet var blevet afsluttet.

Det fremgår af ministeriets udtalelse til mig, at din anmodning ved en fejl blev overset, og at ministeriet derfor ikke besvarede henvendelsen.

Den 31. januar 2014 genfremsendte du e-mailen. Ministeriet har i sin udtalelse oplyst, at du samme dag kontaktede det ansvarlige fagkontor telefonisk (Kontoret for Grøn Vækst). Ministeriet har i den forbindelse oplyst, at anmodningen ved en fejl herefter blev henlagt.

Den 13. maj 2014 genfremsendte du på ny anmodningen – denne gang med anbefalet brev.

Udenrigsministeriet bekræftede ved e-mail af 21. maj 2014 modtagelsen af din anmodning. Ministeriet skrev således:

”Vi bekræfter hermed modtagelsen af din anmodning af den 13. maj om afsluttende rapport fra ovenstående projekt.

Vi arbejder på sagen og vender tilbage snarest. ”

Det fremgår af ministeriets udtalelse, at ministeriet samme dag kontaktede ambassaden i B's hovedstad for at identificere projektet og for at bede om den afsluttende rapport.

Videre fremgår det, at ministeriet den 30. juni 2014 af ambassaden i B's hovedstad blev orienteret om, at der ikke var udarbejdet en afsluttende rapport, og desuden at Klima-, Energi- og Bygningsministeriet (Energistyrelsen) i 2010 overtog projektet og finansierede det videre forløb indtil 2013.

Det fremgår også, at det den 1. juli 2014 blev besluttet internt i Udenrigsministeriet, at ambassaden skulle bede virksomheden C – der implementerede projektet – og/eller Klima-, Energi- og Bygningsministeriet om at udarbejde en afsluttende rapport i form af en såkaldt ”Project Completion Report”.

Udenrigsministeriet modtog den 31. juli 2014 et udkast til rapporten.

Ved e-mail af 28. august 2014 rykkede du på ny Udenrigsministeriet for svar, idet du bl.a. skrev således:

”Det er snart ni måneder siden, at jeg første gang skriftligt anmodede om at læse slutrapport for ovennævnte projekt. Der er ikke modtaget nogen respons fra udenrigsministeriet, og jeg har rykket pr. e-post den 31.01.2014 såvel som pr. anbefalet brev den 13.05.14. Udenrigsministeriet har kvitteret for modtagelsen af de anbefalede brev i e-post til mig den 21.05.2014 bl.a. med ordlyden: *’Vi arbejder på sagen og vender tilbage snarest’*.

Af DANIDAS Årsberetning 2012 – PRO 2012 – landet B – (...) – fremgår det nederst: *Kontrakten er afsluttet i UM-regi (...)*. Deraf slutter jeg, at den afsluttende rapport er afleveret til og godkendt af Udenrigsministeriet i henhold til bestemmelsen i kontrakten mellem Udenrigsministeriet og virksomheden C. Som Team Leader af projektet kender jeg jo kontraktens ordlyd i detaljer. Derudover kan det undre, hvis et projekt til DKK (...) millioner ikke afrapporteres.

Hermed anmodes for fjerde gang om at måtte læse den afsluttende rapport for ovennævnte DANIDA projekt i B. ”

Udenrigsministeriet har i udtalelsen til mig oplyst, at din rykker ved en fejl ikke blev besvaret.

Den 2. oktober 2014 klagede du til mig over, at Udenrigsministeriet på daværende tidspunkt endnu ikke havde besvaret din anmodning, og den 7. oktober 2014 bad jeg ministeriet om en udtalelse i anledning af din klage over ministeriets sagsbehandlingstid.

Den 16. oktober 2014 blev rapporten modtaget i Udenrigsministeriet, og den 17. oktober 2014 videre-sendte ministeriet rapporten til dig med følgende bemærkninger:

”Vi skal herved bekræfte modtagelsen af din mail af den 28. august 2014 vedr. CDM-projektet i B (j.nr. (...)). Samtidig vil jeg gerne beklage, at vi først vender tilbage nu.

Programmet blev i sin tid fuldt overdraget fra UM til Klima-, Energi- og Bygningsministeriet (KEBMIN) med henblik på videreførelse af CDM-programmet under KEBMIN, og med C som implementerende partner. Det er retmæssigt således KEBMINs egne retningslinjer, der skal anvendes for den såkaldte Programme Completion Report (PCR). Har de ikke retningslinjer for samme, kan vi ikke gøre krav på dette.

Som opfølgning på din henvendelse af den 13. maj 2014 anmodede vi dog KEBMIN om at udarbejde en PCR. Denne proces har desværre trukket ud. Vi skal tillige erkende og beklage, at sommerferieperioden i den mellemliggende periode har haft en negativ indflydelse på sagsbehandlingens hurtighed. I perioden

medio august til den 8. oktober har ambassaden i B's hovedstad arbejdet på at få PCR'en færdiggjort, som også kunne tilfredsstille UMs interne kvalitetskontrol.

Den endelige PCR rapport vedlægges. Skulle du have yderligere bemærkninger til sagsgangen eller rapporten, ser vi frem til at høre fra dig. ”

Jeg modtog ministeriets udtalelse den 28. oktober 2014. Af udtalelsen fremgik bl.a. følgende:

”Udenrigsministeriet har ved gennemgangen af sagen konstateret, at der er begået en række sagsbehandlingsfejl i forbindelse med A's henvendelser til Udenrigsministeriet. Udenrigsministeriet beklager sagens forløb, herunder den lange sagsbehandlingstid samt de manglende besvarelser af A's henvendelser. Det er Udenrigsministeriets opfattelse, at sagen burde være afsluttet hurtigere, og at ministeriet burde have underrettet A om grunden til fristoverskridelsen samt om, hvornår anmodningen forventedes færdigbehandlet. A burde have været informeret om, at den afsluttende rapport for det pågældende projekt først blev påbegyndt efter henvendelsen fra A i maj 2014, og at ministeriet ikke på tidspunktet for A's anmodninger var i besiddelse af den afsluttende rapport. Udenrigsministeriet burde endelig allerede efter den 31. juli 2014 have overvejet, om ministeriet kunne imødekomme A's anmodning ved at give hel eller delvis indsigt i udkastet til den endelige rapport.

...

Det kan afslutningsvist oplyses, at Kontoret for Grøn Vækst som led i opfølgning på sagen, har præciseret, og på et kontormøde drøftet og indskærpet sagsgangene for behandling af aktindsigtssager, herunder kravene i offentlighedslovens § 36, stk. 2. ”

Ved brev af 30. oktober 2014 videresendte jeg Udenrigsministeriets udtalelse til dig med henblik på, at du kunne komme med dine eventuelle bemærkninger hertil.

Du knyttede ved e-mail af 1. december 2014 bl.a. følgende kommentarer til brevet:

”Det er efter min bedste overbevisning umuligt for Udenrigsministeriet at have *'overset'*, *'henlagt'* og *'ikke bevaret'* mine fire skriftlige henvendelser – herunder et anbefalet brev tydeligt markeret på både dansk og fransk. (Og ikke et almindeligt brev, hvilket UM fejlagtigt anfører). Derfor kan det tænkes, at ministeriet har andre grunde til at trække sagen i langdrag/få mig til at give op:

Og grunden er faktisk ganske simpel: I brev fra UM til undertegnede af 12. november 2014 fremgår det, at den ønskede afrapportering af CDM projektet i B slet ikke er blevet udarbejdet! Og det til trods for, at der i kontrakten mellem UM og C i Annex C på nederste linje eksplicit er anført, at en *'Annual Progress Report'* (for perioden 1 May 10 – 31 jan 11) skal være udført pr. ultimo januar 2011. Det er netop denne (del)rapport, som jeg i mine mange henvendelser til UM klart har identificeret og bedt om aktindsigt i. At jeg fejlagtigt en enkelt gang har benyttet termen *'Final Annual Report'* ændrer ikke ved det forhold, at nævnte rapport skal være udarbejdet.

...

I UMs skrivelse til Ombudsmanden af 28. oktober 2014 femte afsnit nævner UM, at der den 16. oktober 2014 er blevet fremsendt en endelig rapport til A. Der er IKKE tale om den endelige rapport men en *'Completion Report'*, som hverken er nævnt i projektets Terms of Reference (udbudsmaterialet) eller i kontrakten mellem UM og C. Det er formentlig tale om et internt udenrigsministerielt arbejdspapir. Dette meddeles UM, som den 22. oktober 2012 fremsender en *'Annual Report for perioden 3. september 2008 til 30. april 2010'*. Men dette dokument er jo mit eget skriftlige udkast til den rapport, som C ved projektets afslutning skal udarbejde, jfr. kontrakten nævnt ovenfor. Mine egne dokumenter kender jeg.

...

UM anfører selv i bemærkningerne til Ombudsmanden af 28. oktober 2014, at der er konstateret sagsbehandlingsfejl. Det er efter min opfattelse usandsynligt, at en yderst professionel & erfaren organisation som UM kan foretage så mange fejl, forsømmelser og overtrædelse af egne regelsæt i en periode over ni måneder. Derfor er min antagelse, at UM kunne tænkes at have en interesse i at dække over, at rapporten ikke er blevet udarbejdet ved først at ignorere mine henvendelser - og efter Ombudsmandens involvering - at forsøge at 'køre mig træt' ved blandt andet at fremsende diverse irrelevant dokumentation. Udover de legale og finansielle aspekter må det heller ikke overses, at dansk klimapolitik har været, er, og vil forblive et felt med meget stor interesse fra både offentligheden såvel som det politiske system. Og nu mangler en væsentlig del af dokumentationen for de danske aktiviteter i B.

Efterfølgende begæring til UM om aktindsigt er blevet behandlet og udført eksemplarisk: Jeg har modtaget en tidsplan for fremsendelse af de ønskede dokumenter; UM har telefonisk og skriftligt forespurgt om dokumenterne er modtaget, og der er udpeget en kontaktperson i UM. ”

Den 8. december 2014 videresendte jeg dit brev til Udenrigsministeriet, så ministeriet fik lejlighed til at forholde sig til det, som du havde skrevet.

Ministeriet bemærkede ved brev af 17. december 2014 herefter følgende:

”A's kommentarer vedr. sagsbehandlingen af hans anmodninger om aktindsigt i perioden fra den 3. december 2013 – 28. august 2014 giver ikke anledning til yderligere kommentarer, idet den tidligere forklaring om beklagelige sagsbehandlingsfejl fastholdes. Udenrigsministeriet har hverken ønsket at trække sagen i langdrag eller på anden måde forsøgt at tilbageholde informationer om det pågældende projekt i B.

For så vidt angår A's kommentarer om kontrakten med C har Udenrigsministeriet på ny kontaktet Energistyrelsen, der overtog det pågældende projekt i 2008. Energistyrelsen oplyser, at der blev udarbejdet en ny aktivitetsplan i slutningen af 2008, og at projektet blev forlænget indtil 2011. Energistyrelsen har bekræftet, at det ikke var nødvendigt at gøre krav på den omtalte 'Annual Progress Report', eftersom den ændrede tekniske assistance samt den afsluttende 'Completion Report' opfyldte Energistyrelsens behov for styring og rapportering af projektet. ”

Den 19. december 2014 sendte jeg dig kopi af Udenrigsministeriets brev til orientering og meddelte dig samtidig, at sagen var klar til behandling.